

Nr 174.

Godkänd av första kammaren den 6 maj 1919.
Godkänd av andra kammaren den 6 maj 1919.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av dels Kungl.
Maj:ts proposition med förslag till förordning om sprit-
drycksaccis m. m. dels ock i ämnet väckta motioner.*
(Bevillningsutskottets betänkande nr 33.)

Till Konungen.

I en den 7 februari 1919 dagtecknad proposition, nr 109, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga
dels följande

Förslag till **förordning om spritdrycksaccis.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. För spritdrycker, som utminuteras eller utskänkas, skall, där ej annat föranledes av stadgandet i 2 mom., upptagas en särskild avgift, benämnd spritdrycksaccis.

2 mom. Vid utminutering till den, som förvärvat rätt att inköpa spritdrycker före ingången av det löpande kalenderkvartalets sista månad, utgöres ej spritdrycksaccis, om inköpsrätten erhållits före ingången av kvartalets andra månad, för de två första liter och i annat fall för den första liter, som under kvartalet försäljes till honom.

2 §.

Spritdrycksaccisen utgår efter ett beräknat belopp vid *utminutering* av fem kronor för den första, tio kronor för den andra och tjugokronor för varje följande liter accispliktiga spritdrycker, som under kalenderkvartalet försäljas till en och samma person, samt vid *utskänkning* av fem kronor för varje liter.

Spritdrycksaccisen upptages vid försäljningen; dock att, där rusdrycksförsäljningsbolag till annan överlåtitt rättighet till utskänkning, accisen skall erläggas vid dennes inköp av spritdrycker för rörelsen såsom om utskänkning då ägde rum.

3 §.

För spritdrycksaccis ansvarar vederbörande rusdrycksförsäljningsbolag.

4 §.

Rusdrycksförsäljningsbolag åligger

dels att senast den femtonde dagen i varje månad å statsverkets giroräkning i riksbanken insätta spritdrycksaccis för den myckenhet accispliktiga spritdrycker, som från bolaget under nästföregående månad försålts,

dels ock att senast den tjugonde dagen i varje månad till kontrollstyrelsen avlämna — jämte bevis om berörda insättning — av bolagets styrelse på heder och samvete bestyrkt uppgift rörande omfattningen av den utav bolaget under nästföregående månad verkställda försäljning av accispliktiga spritdrycker.

5 §.

Kontrollstyrelsen, som äger meddela närmare föreskrifter och anvisningar rörande sättet för spritdrycksaccisens uppbärande och redovisande, åligger att före utgången av varje månad till statskontoret

avlämna uppgift å den under nästföregående månad influtna spritdrycksaccisen.

6 §.

1 mom. Den, som mot bättre vetande i uppgift, varom i 4 § förmäles, upptager mindre myckenhet, än som försållts, straffes med böter från och med ettusen till och med tiotusen kronor eller med fängelse. Den skyldige vare tillika pliktig att erlægga den i 2 § stadgade avgift för den myckenhet, som icke blivit redovisad.

2 mom. Underlåter någon att inom föreskriven tid avlämna sådan uppgift eller sådant bevis, varom i 4 § sägs, böte tio kronor för varje dag, uppgiften eller beviset utebliver; och äger kontrollstyrelsen därjämte genom lämpliga viten tillhålla den försumlige att uppfylla sin skyldighet. Där sådan inbetalning eller insättning ej skett före utgången av månaden näst efter den, under vilken den myckenhet, för vilken accisen utgått, blivit försåld, må accis utmätas till ett belopp, motsvarande tjugo kronor för varje liter av den accispliktiga myckenhet, som kontrollstyrelsen på grund av verkställd undersökning fastställer hava försållts.

7 §.

Förseelse mot föreskrifterna i denna förordning åtalas vid allmän domstol.

Böter och viten, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till deras fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1919 samt gäller till utgången av samma år.

dels ock följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 18 juli 1913 angående statsverkets fond av rusdrycksmedel.

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 18 juli 1913 angående statsverkets fond av rusdrycksmedel skall erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Av statsverkets inkomster av brännvinstillverknings-skatt, maltskatt, punschskatt och rusdrycksförsäljningsmedel skall, efter avdrag av vad på grund av särskilda bestämmelser restituerats av brännvinstillverknings-skatte- eller maltskattemedlen, till en särskild fond avsättas vad som för varje år överskjuter ett belopp av 41,900,000 kronor.

Skulle för tre på varandra följande år medeltalet av ovannämnda inkomster understiga 41,900,000 kronor, skall därefter vad som överskjuter detta medeltalsbelopp avsättas till fonden. På enahanda sätt förtäres, om därefter vid årligen verkställd uträkning befinnes, att medeltalet av ovannämnda inkomster under närmast föregående tre år ytterligare nedgått.

Till fonden skall jämväl läggas statsverkets inkomst av spritdrycksaccis.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

I anledning av nämnda proposition hava inom riksdagen väckts fyra motioner.

I en av dem, nr 150 i första kammaren, har hemställts, att riksdagen måtte vidtaga sådana ändringar i vad Kungl. Maj:t genom ifrågasvarande proposition förelagit, att 1 och 2 §§ i förordningen om spritdrycksaccis erhöles följande lydelse:

»§ 1.

1 mom. För spritdrycker, som utminuterar eller utskänkas, skall där ej annat förändrades av städgandet i 2 mom. upptagas en särskild avgift, benämnd spritdrycksaccis.

2 mom. Vid utminuterung till den, som förvärvat rätt att inköpa spritdrycker före ingången av det löpande kalenderkvartalets sista månad, utgöres ej spritdrycksaccis, om inköpsrätten erhållits före ingången av kvartalets andra månad, för de *tre* första liter och i annat fall för de *två första* liter, som under kvartalet försäljas till honom.

§ 2.

Spritdrycksaccisen utgår efter ett beräknat belopp vid utminuterung av *fem* kronor för den första, *fem* kronor för den andra och *tio* kronor för varje följande liter accispliktiga spritdrycker, som under kalenderkvartalet försäljas till en och samma person, samt vid utskänkning av fem kronor för varje liter.

Spritdrycksaccisen upptages vid försäljningen; dock att, där *rusdrycksförsäljningsbolag* till annan överlätit rättighet till utskänkning, accisen skall erläggas vid dennes inköp av spritdrycker för rörelsen såsom om utskänkning då ägde rum.»

Till ovannämnda statsrådsprotokoll har chefen för finansdepartementet erinrat, att 1916 års riksdag (prop. nr 238) beslutade en spritdrycksbeskattning under namn av spirituosaaccis. Enligt Kungl. Maj:ts i ämnet framlagda förslag skulle accisen utgå för brännvin och annat, vilket jämlikt gällande förordning angående försäljning av brännvin vore att anse såsom brännvin, med undantag dock av sprit och renat egentligt brännvin, som ej vore tillsatt med smakförändrande ämnen. Accisen skulle upptagas vid all försäljning av accispliktig dryck, där brännvinsförsäljningsbolag eller spirituosahandlare vore säljare och annan än sådant bolag eller sådan handlande köpare, samt utgå med ett belopp av 30 öre för varje liter vid försäljning av punsch och i vissa fall även vid försäljning av arrak eller rom samt eljest med 60 öre för varje liter försäld accispliktig dryck.

Förslaget avsåg vidare, att genom accisen inflytande medel skulle direkt tillföras statsverket. I anledning härav erinrade bevillningsutskottet i sitt över propositionen avgivna betänkande (nr 33) om vad 1913 års riksdag beslutat i syfte att begränsa statsverkets beroende av

från rusdryckshanteringen härflytande medel; och under framhållande hurusom enligt Kungl. Maj:ts förslag statsverkets beroende av sådana medel skulle ökas med det belopp, som spirituosaaccisen kunde inbringa, förklarade sig utskottet icke kunna tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag i fråga om skatteinkomstens disponerande. I stället förordade utskottet, att inkomsten av spirituosaaccisen skulle tillföras statsverkets fond av rusdrycksmedel, detta emellertid under förutsättning att ett nämnda inkomst motsvarande belopp av rusdrycksmedelsfonden toges i anspråk för av kristiden föranledda utgifter för sociala ändamål.

I övrigt tillstyrkte bevillningsutskottet i huvudsak Kungl. Maj:ts förslag.

Sedan första kammaren bifallit vad bevillningsutskottet hemställt, under det att andra kammaren, med avslag å utskottets hemställan, bifallit en vid betänkandet fogad reservation, innefattande bland annat avslag å Kungl. Maj:ts förslag till förordning om spirituosaaccis, anställdes i fråga om kamrarnas skiljaktiga beslut rörande sistnämnda förslag gemensam omröstning, vilken utföll i enlighet med första kammarens mening. Härmed hade riksdagen beslutat i överensstämmelse med vad bevillningsutskottet i sitt betänkande hemställt.

Förordningen i ämnet (sv. förf. saml. 454) skulle enligt 1916 års riksdags beslut gälla tills vidare, dock ej längre än till utgången av år 1917, så framt icke annorledes bleve i grundlagsenlig ordning bestämt. Samtidigt med författningens utfärdande förordnade Kungl. Maj:t, att densamma skulle träda i kraft den 15 november 1916.

På förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 209) beslutade sedermera 1917 års riksdag, att 1916 års förordning i ämnet skulle äga tillämpning tillsvidare under år 1918. Efter utgången av sistnämnda år har någon accis å spirituosa icke uttagits.

I det förslag till tilläggsstat för år 1919, som framlagts för denna riksdag, har Eders Kungl. Maj:t bland inkomsterna upptagit ett belopp av 20 miljoner kronor att anskaffas genom spirituosaaccis. Förslag till lagstiftning i sådant syfte har avgivits genom den föreliggande propositionen. I motiveringen till förslaget till tilläggsstat har chefen för finansdepartementet beräknat, att 28 miljoner kronor måste uttagas genom skatter. Av detta belopp skulle enligt förslaget 8 miljoner kronor erhållas genom fortsatt förhöjning av fondstämpeln, i fråga varom riksdagen numera fattat beslut i överensstämmelse med Eders Kungl. Maj:ts förslag. Då det gällde att anskaffa de för tilläggsstaten ytterligare erforderliga medlen, förklarade departementschefen bland

annat, att en beskattning av överflödsvaror synts honom böra i främsta rummet komma i fråga. Under återopande härav har nu departementschefen enligt det vid den föreliggande propositionen fogade statsrådsprotokollet vidare anfört, att med hänsyn till dels den framskjutna plats, som spritdryckerna intoge bland sådana överflödsvaror, dels ock svårigheten att genom annan beskattning av liknande art redan under det löpande året anskaffa de behöfliga medlen departementschefen ansett den ifrågavarande accisen böra tillgripas.

Därvid har departementschefen förklarat sig kunna tillstyrka en sådan skatt endast under två förutsättningar, om vilka departementschefen till statsrådsprotokollet den 9 januari 1919 vid behandling av frågan om täckande av 1919 års tilläggsstats utgifter anfört följande:

»Dessa förutsättningar äro: att tillämpningen i dess fulla utsträckning av den beslutade individuella kontrollen enligt den från årets början gällande rusdrycksförordningen ej må hindras eller slappas; och vidare att statsverkets ekonomiska frigörelse från rusdrycksinkomsterna ej må hämmas eller försenas. Skatten får sålunda varken bliva varaktig — jag påräknar den heller icke för 1920 års riksstat — eller verka höjande å det maximibelopp av hithörande inkomster, som staten framdeles kan få enligt förordningen om statsverkets fond av rusdrycksmedel tillgodogöra sig för vanliga statsregleringsändamål.

Härför läser då vara lämpligt, att inkomsten av spirituosaaccis lägges till nyssnämnda fond, av vilken å inkomstsidan motsvarande belopp tages i anspråk, jämlikt bestämmelserna i berörda förordning. Det synes mig icke kunna råda tvivel därom, att bland de å tilläggsstaten uppförda anslagen förekomma, till långt större sammanlagt belopp än här ifrågasatta 20 miljoner kronor, utgifter till sådana sociala ändamål, för vilka fondmedlen må tagas i bruk.»

Det förslag till förordning om spirituosaaccis, som under förarbetena till denna proposition först uppgjordes inom finansdepartementet, avsåg, att accisen skulle utgå med 20 kronor för varje liter spritdrycker, som utöver en myckenhet av 2 liter i kalenderkvartalet utminuterades till en och samma person. Efter att hava omnämnt sistberörda förslag har departementschefen vid motiverandet av den föreliggande propositionen för sin del uttalat, att det syntes vara lämpligt, att accisen utginge med lägre belopp, därest vederbörandes konsumtion allenast i ringa grad komme att överskrida den nuvarande ransonen. I sådant avseende innebär det föreliggande förslaget lägre avgifter för de två första liter accispliktiga spritdrycker, som under ett och samma kalenderkvartal försäljas till en

person, nämligen för den första 5 och för den andra 10 kronor. Enligt vad departementschefen i kontrollstyrelsen inhämtat mötte intet hinder att även vid en sådan anordning öva tillsyn över avgifternas uppbärande och vederbörliga redovisning.

I det ursprungliga förslaget har vidare, enligt vad departementschefen meddelat, den jämkningen vidtagits, att person, som först under det löpande kalenderkvartalet erhåller rättighet att utminuteringsvis inköpa spritdrycker, icke obetingat jämföras med den, som redan vid kvartalets ingång innehar dylik rätt. Begränsningen innefattar, att den, som erhållit inköpsrätt efter utgången av ett kvartals första månad, för samma kvartal får köpa blott en liter spritdrycker utan erläggande av accis, samt att den, som först under kvartalets sista månad förvärvar rätt i berörda avseende, får erlægga accis redan för den först inköpta literen.

Ytterligare har departementschefen anfört, att det syns honom vara med rättvisa och billighet överensstämmande att jämväl å restauranter och värdshus utskänkta spritdrycker finge bära sin del av ifrågasvarande skatt. I sådant avseende har i förslaget intagits bestämmelse därom, att för varje till utskänkningsrörelse utlämnad liter spritdrycker accis uttages med ett belopp av 5 kronor. Genom en sådan anordning torde, anför departementschefen, även med vidtagande av ovanberörda nedsättning av det ursprungligen ifrågasatta skattebeloppet vid utminuteri, de beräknade inkomsterna komma att inflyta till statsverket.

Slutligen har, med hänsyn till den i 1 § av 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning införda benämningen »spritdrycker», det i 1916 års förordning använda ordet »spirituosaaccis» utbyts mot ordet »spritdrycksaccis».

I tre av de ovannämnda, i anledning av förevarande proposition väckta motionerna har yrkats avslag å propositionen. Den för detta yrkande anförda motiveringen, vilken är lika lydande i samtliga tre motionerna, går i huvudsak ut på, att Kungl. Maj:ts förslag dels skulle stå i strid med 1913 års riksdags ovan omnämnda beslut, dels skulle komma att rubba den individuella kontrollen.

1913 års riksdags ifrågasvarande beslut innebar i första hand, att inkomsterna av brännvinstillverkningsskatt, maltskatt, punschskatt och brännvinsförsäljningsmedel skulle få endast till viss del användas till budgetens allmänna behov. Begränsningen bestämdes till en början till visst belopp, 41,900,000 kronor, varvid föreskrevs, att vad som över-sköte detta belopp skulle avsättas till en särskild fond, benämnd statsverkets fond av rusdrycksmedel. Vidare stadgades, att, därest för tre på varandra följande år medeltalet av ovannämnda inkomster understeg

41,900,000 kronor, därefter skulle vad som översköte detta medeltalsbelopp avsättas till fonden, samt att på enahanda sätt skulle förfaras, om därefter vid årligen verkställd uträkning befunnas, att medeltalet av ovannämnda inkomster under närmast föregående tre år ytterligare nedgått.

Rörande fonden bestämdes, att densamma skulle vara avsedd att i främsta rummet användas för reglering av sådana ekonomiska förhållanden, som vore en följd av mera ingripande åtgärder till rusdryckshandlingens begränsande eller avveckling, samt att, där särskilda omständigheter därtill föranledde, fondens medel även skulle kunna få användas för andra sociala ändamål.

Den ovan lämnade redogörelsen torde giva vid handen, att Eders Kungl. Maj:ts förslag håller sig inom de av 1913 års riksdag sålunda uppdragna gränserna. Genom medlens överförande till statsverkets fond av rusdrycksmedel förebygges varje inverkan på ovan omförmälda medeltalsberäkning; och då utgifter av social natur otvivelaktigt förekomma å tilläggsstaten till högre belopp än här är i fråga, kan en antaglig form vinnas för uppfyllande av de fordringar, som enligt vad nyss är nämnt gälla rörande användningen av medel ur nämnda fond. Härtill kommer, att förslaget i såväl det ena som det andra hänseendet står i full överensstämmelse med vad som gällde för 1916 års spirituosaaccis. Ytterligare har riksdagen särskilt tagit hänsyn till, att förslaget är föranlett av den oavvisliga nödvändigheten att anskaffa medel för täckande av ett betydande belopp av de nytillkomna utgifterna för det pågående budgetåret, samt att härigenom en snäv begränsning uppdragits för valet av skuttekälla. Förslaget avser följaktligen en beskattningsåtgärd av utpräglad extraordinär natur, föranledd av sådana den alltjämt pågående kristidens behov, vilka vid den ordinarie budgetens uppgörande icke kunnat förutses.

Beträffande ovan berörda farhågor för att den individuella kontrollen kunde komma att ofördelaktigt påverkas av en spritdrycksaccis anser riksdagen, att med de fasta former som gälla för denna kontroll några större svårigheter att bibehålla densamma vid oförändrad effektivitet icke böra föranledas av förslagets genomförande; och i likhet med chefen för finansdepartementet förutsätter riksdagen, att kontrollens tillämpning i dess fulla utsträckning icke kommer att hindras eller slappas.

Med hänsyn till vad riksdagen sålunda framhållit har riksdagen ansett sig kunna i huvudsak bifalla den föreliggande propositionen.

De genom motionen I: 150 ifrågasatta ändringarna i Eders Kungl. Maj:ts förslag avse dels en höjning av den under kalenderkvartalet för varje köpare accisfria spritdrycksmängden från 2 till 3, respektive från 1 till 2 liter allteftersom inköpsrätt erhållits före eller efter ingången av kvartalets andra månad, dels ock en sådan sänkning av tariffen vid utminuterung, att den komme att utgå för accispliktiga drycker med 5 kronor för den första och den andra litern samt 10 kronor för varje följande liter, försåld till en och samma person.

Till stöd för dessa ändringsförslag har anförts, att det av statsfinansiella skäl utan tvivel vore välbetänkt att extra beskatta den konsumtion av spritdrycker, som anses överskrida ett väl avvägt minimum, men att denna gräns ej finge sättas för snäv, då i sådant fall en dylik extra beskattning komme att uppmuntra och befördra den olagliga och nu stadigt florerande husbehovsbränningen. Motionären hade därför ansett den i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna progressionen vara alltför kraftig och med anledning härav velat ifrågasätta de modifikation, som motionärens ovan återgivna förslag innehåller.

Av den förut meddelade redogörelsen för departementschefens motivering för Eders Kungl. Maj:ts föreliggande förslag framgår, att departementschefen i spritdrycksaccisen velat se en beskattning av överflödsvaror. Det synes vara ur denna synpunkt departementschefen funnit sig böra frångå den bestämmelsen i det ursprungligen uppgjorda förslaget, enligt vilken för varje accispliktig liter skulle erläggas 20 kronor, och i stället föreslå accisen för den första litern till 5 och för den andra till 10 kronor samt först för den tredje och därefter följande litrar till 20 kronor. Det har syns riksdagen ur samma synpunkt kunna vara skäligt att även något öka den accisfria mängden. Med hänsyn härtill har riksdagen ansett sig böra bifalla det i ovannämnda motion framförda förslaget i denna del. Någon anledning att befara, att det avsedda skattebeloppet icke skulle komma att med en sådan ändring i tariffen inflyta, torde icke föreligga.

Vidkommande den i samma motion påyrkade nedsättningen av accisbeloppen vill riksdagen icke underlåta att anmärka, att genom den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna progressionen beskattningen blir i förhållande till varans värde synnerligen hög. Med hänsyn härtill vore det obestriddigen mera tilltalande, om accisen kunde något modifieras. Genom en sådan åtgärd kunde emellertid resultatet av beskattningen måhända vedervägas. Då nu som ovan är nämnt det statsfinansiella läget kräver, att det ur ifrågavarande skattekölla påräknade beloppet

inflyter, och då beskattningen på sätt ovan visats måste betraktas såsom en nödfallsutväg, betingad av rådande extraordinära förhållanden, har riksdagen stannat vid att bifalla vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om skattesatsernas belopp. Därvid förutsätter riksdagen, att de närmare föreskrifter och anvisningar rörande sättet för spritdrycksaccisens uppbärande och redovisande, som enligt 5 § i förslaget till förordning om spritdrycksaccis kontrollstyrelsen äger meddela, komma att erhålla sådan form, att en effektiv kontroll över beskattningens fullgörande kommer till stånd.

I övrigt föranleder Eders Kungl. Maj:ts proposition från riksdagens sida ingen annan erinran än den, att den i förslaget till förordning om spritdrycksaccis intagna bestämmelsen, enligt vilken förordningen skulle träda i kraft den 1 april 1919, givetvis bör ändras. I sådant hänseende har riksdagen ansett enahanda bestämmelse kunna införas i sistnämnda författningsförslag som den, vilken Eders Kungl. Maj:ts förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 18 juli 1913 angående statsverkets fond av rusdrycksmedel innehåller.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva,
dels att riksdagen, som icke kunnat oförändrat bifalla det med Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 109 framlagda förslaget till förordning om spritdrycksaccis, antagit följande av bevillningsutskottet framlagda förslag till

Förordning om spritdrycksaccis. 1)

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. För spritdrycker, som utminuterar eller utskänkas, skall, där ej annat föranledes av stadgandet i 2 mom., upptagas en särskild avgift, benämnd spritdrycksaccis.

2 mom. Vid utminuteriug till den, som förvärvat rätt att inköpa spritdrycker före ingången av det löpande kalenderkvartalets sista månad, utgöres ej spritdrycksaccis, om inköpsrätten erhållits före ingången av kvartalets andra månad, för de *tre* första liter och i annat fall för *de två första* liter, som under kvartalet *försäljas* till honom.

) De delar av förordningen, i vilka riksdagen gjort ändring, äro utmärkta med *kursiverad stil*. Med *spärrad kursiv* betecknas de delar, som redan i Kungl. Maj:ts förslag varit kursiverade.

2 §.

Spritdrycksaccisen utgår efter ett beräknat belopp vid *utminuteri*ng av fem kronor för den första, tio kronor för den andra och tjugo kronor för varje följande liter accispliktiga spritdrycker, som under kalenderkvartalet försäljas till en och samma person, samt vid *utskänkning* av fem kronor för varje liter.

Spritdrycksaccisen upptages vid försäljningen; dock att, där rusdrycksförsäljningsbolag till annan överlåtit rättighet till utskänkning, accisen skall erläggas vid dennes inköp av spritdrycker för rörelsen såsom om utskänkning då ägde rum.

3 §.

För spritdrycksaccis ansvarar vederbörande rusdrycksförsäljningsbolag.

4 §.

Rusdrycksförsäljningsbolag åligger

dels att senast den femtonde dagen i varje månad å statsverkets giroräkning i riksbanken insätta spritdrycksaccis för den myckenhet accispliktiga spritdrycker, som från bolaget under nästföregående månad försålts,

dels ock att senast den tjugonde dagen i varje månad till kontrollstyrelsen avlämna — jämte bevis om berörda insättning — av bolagets styrelse på heder och samvete bestyrkt uppgift rörande omfattningen av den utav bolaget under nästföregående månad verkställda försäljning av accispliktiga spritdrycker.

5 §.

Kontrollstyrelsen, som äger meddela närmare föreskrifter och anvisningar rörande sättet för spritdrycksaccisens uppbärande och redovisande, åligger att före utgången av varje månad till statskontoret avlämna uppgift å den under nästföregående månad influtna spritdrycksaccisen.

6 §.

1 mom. Den, som mot bättre vetande i uppgift, varom i 4 § förmåles, upptager mindre myckenhet än som försålts, straffes med böter från och med ettusen till och med tiotusen kronor eller med fän-

gelse. Den skyldige vare tillika pliktig att erlægga den i 2 § stadgade avgift för den myckenhet, som icke blivit redovisad.

2 mom. Underlåter någon att inom föreskriven tid avlämna sådan uppgift eller sådant bevis, varom i 4 § sägs, böte tio kronor för varje dag, uppgiften eller beviset utebliver; och äger kontrollstyrelsen därjämte genom lämpliga viten tillhålla den försumlige att uppfylla sin skyldighet. Där sådan inbetalning eller insättning ej skett före utgången av månaden näst efter den, under vilken den myckenhet, för vilken accisen utgått, blivit försäld, må accis utmätas till ett belopp, motsvarande tjugo kronor för varje liter av den accispliktiga myckenhet, som kontrollstyrelsen på grund av verkställd undersökning fastställer hava försåits.

7 §.

Förseelse mot föreskrifterna i denna förordning åtalas vid allmän domstol.

Böter och viten, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till deras fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Denna förordning träder i kraft *dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling*, samt gäller till utgången av år 1919.

dels ock att riksdagen antagit Eders Kungl. Maj:ts ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 18 juli 1913 angående statsverkets fond av rusdrycksmedel.

Stockholm den 6 maj 1919.

Med undersätlig vördnad.